

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อความอยู่รอดของมนุษย์ ค่าว่า "สิ่งแวดล้อม" เกنم สินหวงศ์ พ อัญชา¹ เดชาชัยการศึกษากรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้ให้คำจำกัดความไว้ว้า

๑. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกาบภูพ ฐาน ปูน ปูไม้ กระเบื้อง ดิน น้ำ ਆกาศ ฟ้า และสุกาว ฯลฯ แกในปัจจุบัน บุน្ញความคิดเห็น สิ่งแวดล้อม คือข่ายออกไปอย่างกว้างขวางว่า หมาดูดึง มุขบและสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ หงหงเกิดเองโดยธรรมชาติและที่มนุษยสร้างขึ้น ซึ่งรวมถึงระบบลังค์ และวัฒนธรรม.

มนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีความลับพันธกัน และมนุษย์ เป็นท้นเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม และมนุษย์ก็เป็นผู้ได้รับผลเสียหายจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากของผลเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นสักส่วนโดยตรงกับขนาดของปัญหาที่มนุษย์ก่อขึ้น

มนุษย์สามารถเอาชนะธรรมชาติ พยายามคัดแปลงสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความสะดวกสบาย ซึ่งก็คงใช้ทรัพยากรธรรมชาตินามาประกอบการค่างชีวิต ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ก็ เพราะความพยายามที่จะสนองความต้องการของมนุษย์นั้นเอง ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมให้ปรากฏขึ้นแล้วอย่างเห็นชัดในบ้านเมืองของเรา เช่น การถูกเสียสภาพของป่าไม้

¹ เกنم สินหวงศ์ พ อัญชา, "สภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน," ใน การสัมมนาทางวิชาการแห่งชาติเรื่องประชากรของประเทศไทย ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2521), หน้า 1. (อั้นดำเนา)

การเก็บภาษีของที่ดิน การเก็บภาษีของบ้าน การเก็บภาษีของอาคาร การเก็บภาษีของเสียง และปัญหาสังคมทั่ว ๆ เป็นที่น นอกเหนือจากนี้ ธรรมชาติที่ส่วนงานและมีคุณค่าทางจิตใจกลอกรูปกรรมและโบราณวัตถุของชาติก็กำลังเสื่อมสภาพลง ปัญหาทั่ว ๆ เหล่านี้จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม จึงเป็นที่คาดหวังในอนาคตทั้งรัฐบาล เอกชน และประชาชน จะร่วมมือกันอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมไว้ มีจุดนี้ให้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีมติชนร่วมกันในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๒๕๑๗ มาตรา ๗๗¹ ระบุไว้ว่า "รัฐพึงนำรุ่งรักษาความสมดุลย์ของสภาพแวดล้อมและความงามทางธรรมชาติ รวมทั้งป่าไม้ หนองน้ำ คลองชลาร และน่านน้ำ" และในมาตรา ๙๓² ก็ระบุไว้ว่า "รัฐพึงรักษาสิ่งแวดล้อมให้สุขาต และทึ่งชักลิ่ง เป็นพิษ ซึ่งทำลายสุขภาพและอนามัยของประชาชน" และในพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๘³ ให้ใหม่การทั้งสำนักงานคณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในค้านการสืบuateวิเคราะห์สภาวะ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการวางแผนและการกำหนดมาตรการร้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ตลอดจนนำเสนอแนวทางปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๒๐-๒๕๒๔)⁴ ก็ให้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนา และอนุรักษ์ทรัพยากรหลักทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

¹ "รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗," ราชกิจจานุเบกษา

91 (๗ ตุลาคม ๒๕๑๗) : ๒๗ (ฉบับพิเศษ)

² เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๐.

³ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๘,
ราชกิจจานุเบกษา ๙๒ (๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘) : ๔๔.

⁴ สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๒๐-๒๕๒๔ (กรุงเทพมหานคร: เรื่องแสงการพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๑๕๕-๑๙๐.

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 จึงได้เสนอให้มีการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมขึ้นไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520¹ โดยระบุไว้ในหมวด 1 ข้อ 9 "ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของประเทศไทย" และในหมวด 6 ข้อ 52² ระบุไว้ว่า "รัฐพึงจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างและก่อให้เกิดความสำนึกรักภักดีในคุณค่าและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมตลอดจนเข้าใจในเรื่องประชากรศึกษา"

จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องให้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย เช่น การวางแผนนโยบายด้านการจัดสรรทรัพยากร การวางแผนนโยบายด้านประชากร การควบคุมทางด้านกฎหมาย รวมทั้งการให้การศึกษา เป็นต้น

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีนัยสำคัญมาก ในการสืบสานและรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างความรู้ความเข้าใจและสำนึกรักภักดีในปัญหาสิ่งแวดล้อม วิจิตร คงพุด³ กล่าวว่า "ปัญหาสิ่งแวดล้อมมาจากการขาดคุณภาพ ความเชื่อ แบบแผนการค้าเนินชีวิต และพฤติกรรมของมนุษย์ บทบาทของการศึกษาจึงอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มาไปสู่การมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมความอยู่รอดของมนุษยชาติและธรรมชาติ"

ขณะนี้วงการศึกษากำลังเปลี่ยนเป็นการสอนแบบใหม่ ซึ่งนักเรียนรู้จักกิจกรรม นิเทศและโดยมุ่งให้นักเรียนเกิดความสนใจที่ตัวเอง จึงน่าจะมีผลต่อการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม แต่ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง จึงต้องมีความตระหนักรู้และสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่ดี ตามที่ต้องการ

¹, "แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520," ราชกิจจานุเบกษา 94(12 เมษายน 2520) : 341.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 359.

³ วิจิตร คงพุด, "สิ่งแวดล้อมศึกษา," สารสิ่งแวดล้อม 5 (เมษายน 2519) :

48.

⁴ จันง พรายແມ່ນແຂ, ເຫດີນິກແລະວິຊີສອນວິຊາວິທະຍາສາສົກ (กรุงเทพมหานคร: ໄກສາວັດນາພານີ້, 2516), หน้า 47.

จะสามารถใช้มันให้ศักดิ์สินหรือวินิจฉัยลิ่งท่าง ๆ "ໄດ້ດູກຕອງ" ดังนั้น ในการสอนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก่อน ๆ ในนักเรียนเกิดมโนทัศน์ เพื่อนักเรียนจะໄດ້สามารถนำมโนทัศน์เหล่านี้ไปวินิจฉัยมัญญาสิ่งแวดล้อมที่กำลังเกิดขึ้น โดยเฉพาะมัญหาเกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ และมลภาวะของเสียง ที่กำลังเป็นมัญหาสำคัญของกรุงเทพมหานคร และในแบบเรียนชีววิทยา¹ มีข้อความว่า "มัญหาเกี่ยวกับมลภาวะค่าน้ำทั้ง ๔ นี้ เป็นมัญหาเกี่ยวกับกันทั้งค้านเคมี พลิกส์ และชีววิทยา ซึ่งค่างกันผลเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน" ดังนั้น การวินิจฉัยมัญหาสิ่งแวดล้อมจึงต้องใช้ความรู้ทั้ง ๓ วิชาควบคุณกัน

การจัดการเรียนการสอนความหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๑๘² ได้แบ่งเป็นโปรแกรมการเรียนทั้ง ๔ ในนักเรียนเลือกเรียน จะมีโปรแกรมที่เน้นในค้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ โปรแกรมภาษาต่างประเทศ ฯลฯ นักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ จะเรียนวิชาแม่นักศึกษาเคมี พลิกส์ และชีววิทยา ส่วนโปรแกรมอื่นจะเรียนวิชาแม่นักศึกษาเคมี พลิกส์ และชีววิทยา ซึ่งนักเรียนจะไม่เลือกเรียนก็ได้ด้านหน่วยกิจกรรม ๑๐๐ หน่วยกิจ ดังนั้น นักเรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์มักจะไม่เลือกเรียนวิชาที่ไม่ได้ใช้สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย ซึ่งสาขาวิชาที่นักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์จะเข้าเรียนต่อจะมี ๒ ประเภท คือ ประเภทที่สอบวิชาเคมี พลิกส์ ชีววิทยา ส่วนประเภทที่ ๒ สอบวิชาเคมี และพลิกส์เท่านั้น ทั้งนักศึกษาเฉพาะวิชาเคมี วิทยาศาสตร์เท่านั้น ไม่รวมวิชาอื่น ควยเหตุวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ที่นักเรียนไม่เลือกเรียนกันมาก คือ ชีววิทยา บางโรงเรียนจึงจัดให้มีโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนวิชาชีววิทยา และไม่เรียนชีววิทยาแยกเป็น ๒ โปรแกรม แต่จากที่กล่าวมาแล้วว่ามัญหาเกี่ยวกับมลภาวะเป็นมัญหาที่เกี่ยวข้อง

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, แบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายวิชาชีววิทยา (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภาก, ๒๕๑๘), ๔ : ๑๕๙.

² กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.-๒๕๑๘ (กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, ๒๕๑๘), หน้า ๓.

ห้องค้านเคมี พลิเกิล์ และชีววิทยา โดยเฉพาะวิชาชีววิทยานั้น เป็นวิชาที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของจิตวิเคราะห์สั่งແเวลาด้อม ผู้วิจัยจึงเกิดความคิดที่จะสำรวจในห้องเรียนเกี่ยวกับมลภาวะของนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ ที่เรียนวิชาชีววิทยาและไม่เรียนวิชาชีววิทยา ว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ โดยเลือกสำรวจเฉพาะในห้องเรียนมลภาวะของน้ำ อากาศ และเสียง ซึ่งกำลังเป็นมลพิษทางอากาศที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบโน้ตบุ๊กเกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง ระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนวิชาชีววิทยากับไม่เรียนวิชาชีววิทยา

สมมติฐานของการวิจัย

บุญนำ หวานสัมฤทธิ์¹ ได้ศึกษาความรู้และความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจิตวิเคราะห์สั่งແเวลาด้อมสกปรก ตัวอย่างประชากรเป็นครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 8 โรงเรียน จำนวน 400 คน เป็นครูวิทยาศาสตร์ 100 คน และครูสาขาอื่น ๆ 300 คน ผลปรากฏว่า ความรู้เกี่ยวกับจิตวิเคราะห์สั่งແเวลาด้อมของครูวิทยาศาสตร์ และของครูสาขาอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยดังกล่าวเนี้ยได้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครู ซึ่งผลปรากฏว่าครูวิทยาศาสตร์และครูสาขาอื่น ๆ มีความรู้ เกี่ยวกับจิตวิเคราะห์สั่งແเวลาด้อมมากกว่านักเรียนนักเรียนบาง แต่เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่ทางกัน คือโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิทยากับไม่เรียนชีววิทยา และเลือกเฉพาะโน้ตบุ๊กที่เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง เท่านั้น

¹ บุญนำ หวานสัมฤทธิ์, "ความรู้และความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจิตวิเคราะห์สั่งແเวลาด้อมสกปรก" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแม่ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 79-80.

บัญชีจึงให้ทั้งสมมติฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้ คือ

1. มโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง ระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิทยากับไม่เรียนชีววิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. มโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ ระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิชา กับไม่เรียนชีววิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. มโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของน้ำ ระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิชา กับไม่เรียนชีววิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. มโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของเสียง ระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิชา กับไม่เรียนชีววิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเบริร์บเทียบเที่ยมนโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนชีววิทยากับไม่เรียนชีววิชา
2. แบบวัดมโนทัศน์ ประกอบด้วยมโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง เท่านั้น
3. แบบวัดมโนทัศน์ สร้างจากมโนทัศน์ที่อยู่ในแบบเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเบริร์บเทียบเที่ยมนโนทัศน์ เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในกรุงเทพมหานคร ไม่สามารถครอบคลุมมลภาวะค้านฟ้า ฯ ได้หมด
2. บัญชีจึงให้ความคุณภาพแปรปรวนอย่างที่อาจมีผลต่อการวิจัย เช่น สภาพการเรียน การสอน สภาพห้องเรียน สภาพห้องสมุดที่ใช้ในการค้นคว้า สภาพความพร้อมของนักเรียน รวมทั้งระดับสติปัญญาของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ที่อาจมีผลต่อการเก็บข้อมูลในมโนทัศน์เกี่ยวกับ มลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง

ข้อทอกลงเบื้องต้น

1. นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรต้องรู้ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ
2. โน้นทัศน์ที่อยู่ในแบบวัฒโนทัศน์ทรงตามโน้นทัศน์ที่อยู่ในแบบเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบเพิ่มความสามารถ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์โปรแกรมที่เรียนชีววิทยา และไม่เรียนชีววิทยา ในเรื่องเกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง
2. เป็นแนวทางให้โรงเรียนสอนแพรกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน
3. เป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัฒโนทัศน์ หมายถึง แบบวัฒโนทัศน์เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ น้ำ และเสียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 หัวเลือก จำนวน 63 ข้อ

นักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่เรียนวิชาชีววิทยา หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษานี้ 5 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 3 วิชา คือ เคมี พลิกส์ และชีววิทยา

นักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่ไม่เรียนวิชาชีววิทยา หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษานี้ 5 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เทียบ 2 วิชา คือ เคมี และพลิกส์ ในเรียนชีววิทยา